

Karpaty łączą - mechanizm konsultacji
i współpracy dla wdrażania Konwencji Karpackiej

Udział samorządów we wdrażaniu Konwencji Karpackiej – Krajowy Plan Działań dot. różnorodności biologicznej

*Piotr Mikołajczyk, UNEP/GRID – Warszawa
Sromowce Niżne, 24 września 2015 r.*

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY PRZEZ SZWAJCARIĘ W RAMACH SZWAJCARSKIEGO
PROGRAMU WSPÓŁPRACY Z NOWYMI KRAJAMI CZŁONKOWSKIMI UNII EUROPEJSKIEJ

Lider projektu

Partnerzy

Jeszcze 150 lat temu tereny górskie Alp i Karpat były w podobnej sytuacji:

były słabo rozwiniętymi gospodarczo regionami peryferyjnymi, w których podstawę gospodarki stanowiło ekstensywne rolnictwo.

Z uwagi na niekorzystne warunki dla rolnictwa gminy położone w Alpach i Karpatach należały do najuboższych regionów swoich krajów.

Rozwój społeczno-gospodarczy gmin w Alpach w XIX w. umożliwiła moda na „alpinizm”, a następnie rozwój lecznictwa uzdrowiskowego i masowej turystyki. Pozwoliło to na wypromowanie Alp jako znanej na całym świecie marki turystycznej oraz pomogło w promocji pochodzących z Alp lokalnych produktów

W krajach Unii Europejskiej
obowiązuje zasada prowadzenia
zróżnicowanej polityki regionalnej
dostosowanej do potrzeb mieszkańców
poszczególnych regionów geograficznych
i możliwości wykorzystania ich zasobów.

We Francji od 1985 r. obowiązuje specjalna ustawa o ochronie i rozwoju regionów górskich, precyzująca cele i zasady specjalnej polityki regionalnej nazywanej "polityką górską".

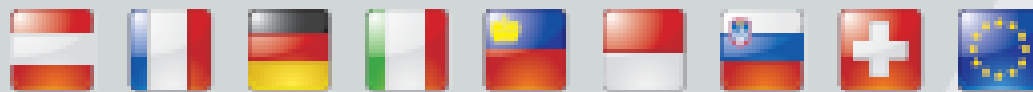

alpenkonvention • convention alpine
convenzione delle alpi • alpska konvencija

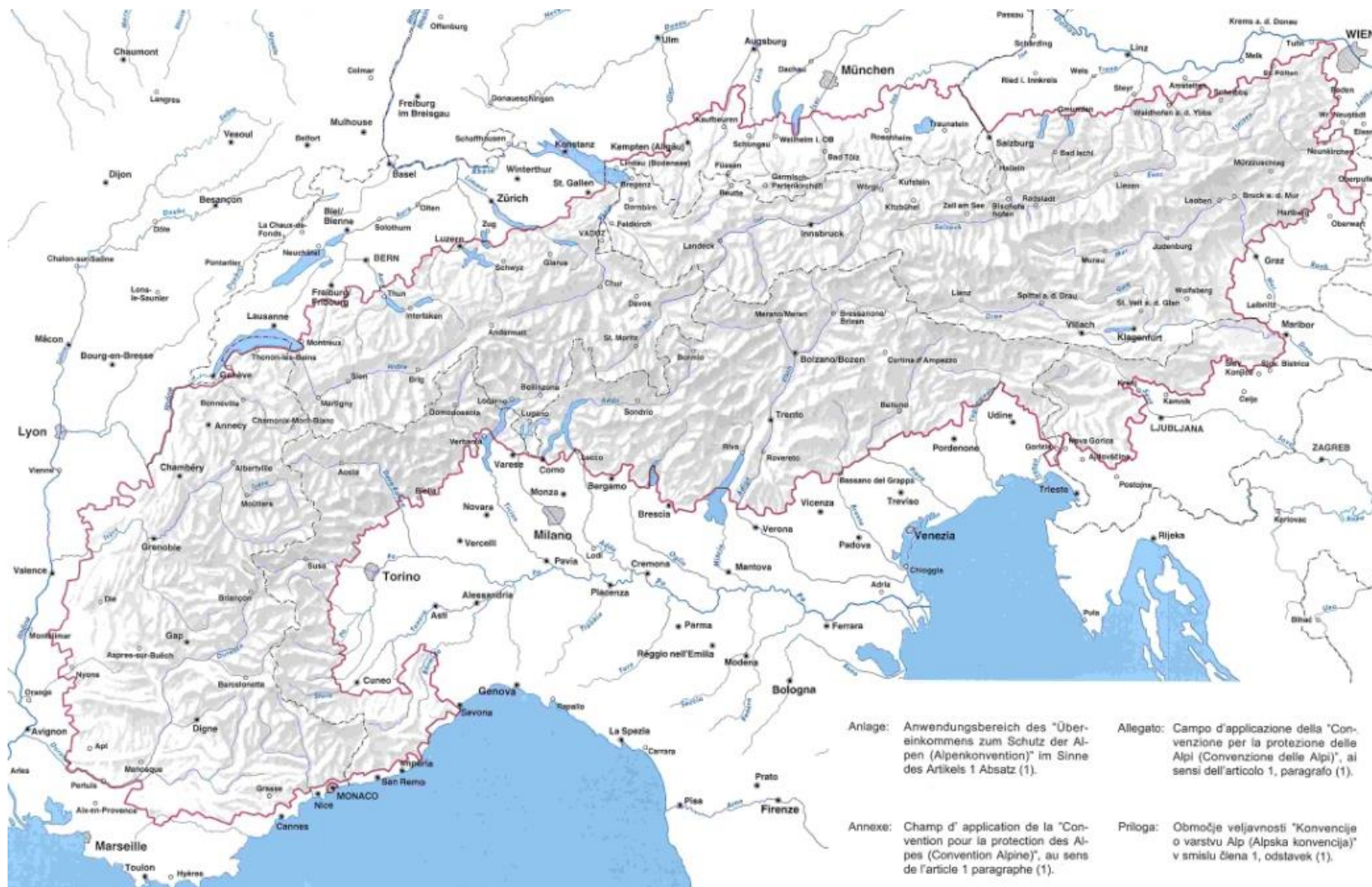
Konwencja Alpejska

została podpisana 7 listopada 1991 r. w Salzburgu
weszła w życie 6 marca 1995 r.

Stronami Konwencji Alpejskiej są Austria, Francja,
Lichtenstein, Monako, Niemcy, Słowenia, Szwajcaria,
Włochy oraz Unia Europejska.

International treaty for the promotion, development and protection of the Alps

Anlage: Anwendungsbereich des "Übereinkommens zum Schutz der Alpen (Alpenkonvention)" im Sinne des Artikels 1 Absatz (1).

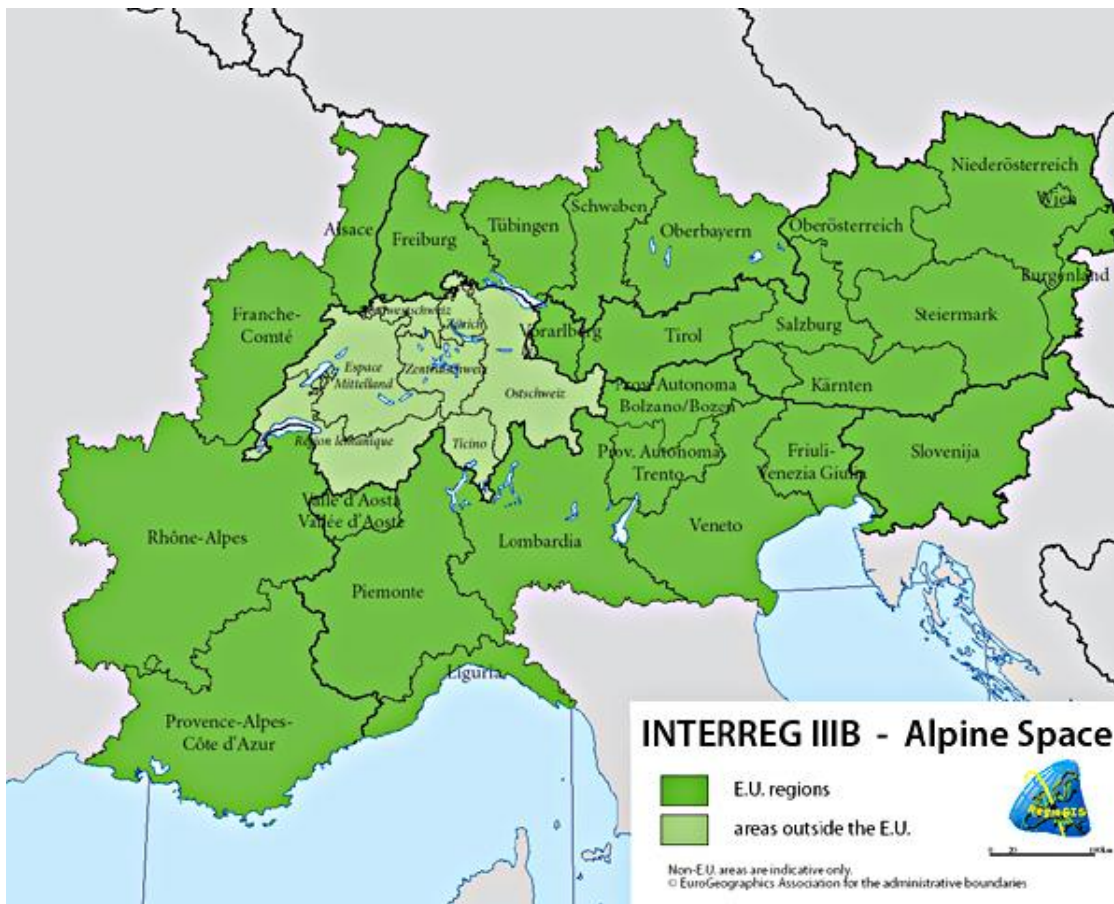
Allegato: Campo d'applicazione della "Convenzione per la protezione delle Alpi (Convenzione delle Alpi)", ai sensi dell'articolo 1, paragrafo (1).

Annexe: Champ d'application de la "Convention pour la protection des Alpes (Convention Alpine)", au sens de l'article 1 paragraphe (1).

Priloga: Območje veljavnosti "Konvencije o varstvu Alp (Alpska konvencija)" v smislu člena 1, odstavek (1).

Przyjęcie Konwencji Alpejskiej przez Wspólnotę Europejską miało wpływ na utworzenie specjalnego programu finansowego UE dla regionu Alp: „**Alpine Space Programme**” wspierającego wdrażanie Konwencji Alpejskiej w ramach wspólnotowych inicjatyw Interreg IIB (2000-2006) oraz Europejskiej Współpracy Terytorialnej (2007-2013).

Wsparcie INTERREG III B dla Alp w l. 2000-2006: € 118 M

Wsparcie EWT dla Alp w I. 2007-2013: € 130 M

Alpine Space Programme
European Territorial Cooperation 2007 – 2013

Wsparcie EWT dla Alp w l. 2014-2020: € 140 M

Z finansowego wsparcia programu „Alpine Space”

regularnie korzystają organizacje, instytucje i społeczności lokalne z regionu alpejskiego w ramach projektów realizowanych z udziałem około 5800 gmin i 27 regionów ośmiu krajów alpejskich.

Na rzecz wdrażania Konwencji Alpejskiej działają liczne **regionalne sieci współpracy**

np. sieć „Via Alpina”, sieć gmin „Alians Alpejski”, alpejska sieć obszarów chronionych (Alparc) oraz stowarzyszenia (np. Stowarzyszenie „Alpejskie Miasto Roku”).

Funkcjonuje również interregionalna platforma dyskusji i współpracy „Sieć Regionów Alpejskich”.

Das Ständige Sekretariat für die
Gemeinden

alpenkonvention · convention alpine
convenzione delle alpi · alpska konvencija

www.alpconv.org

**> "TOOLBOX" FÜR GEMEINDEN
DIE ALPENKONVENTION UND BEST
PRACTICES IN DEN GEMEINDEN**

Die Alpenkonvention und Best Practices In den Gemeinden, Leitfaden für die Umsetzung der Alpenkonvention, gutes Verwaltungshandeln im Berggebiet und die Lebensqualität der Bevölkerung.

**AUSZEICHNUNG DER
BESTEN PROJEKTE**

- WETTBEWERB FÜR
UMSETZUNGSPROJEKTE DER
ALPENKONVENTION

39 Einreichungen für die erste Auflage des Wettbewerbs, 3 Kategorien: Projekte von Gemeinden mit weniger als 500 EinwohnerInnen, Projekte für die Jugend, Projekte zur Umsetzung der Deklaration "Bevölkerung und Kultur".

Ausgezeichnete Projekte:
<http://www.alpconv.org/de/activities/contest/awardresults/default.html>

**Wurde an 4716
Alpengemeinden
verschickt!**
Neue Direktkontakte mit
den Bürgermeistern und der
Bevölkerung, neue Ideen und
Projekte

alpenkonvention · convention alpine
convenzione delle alpi · alpska konvencija

www.alpconv.org

Le Secrétariat permanent pour les
municipalités

Stalni sekretariat za
občine

Il Segretariato permanente per i
comuni

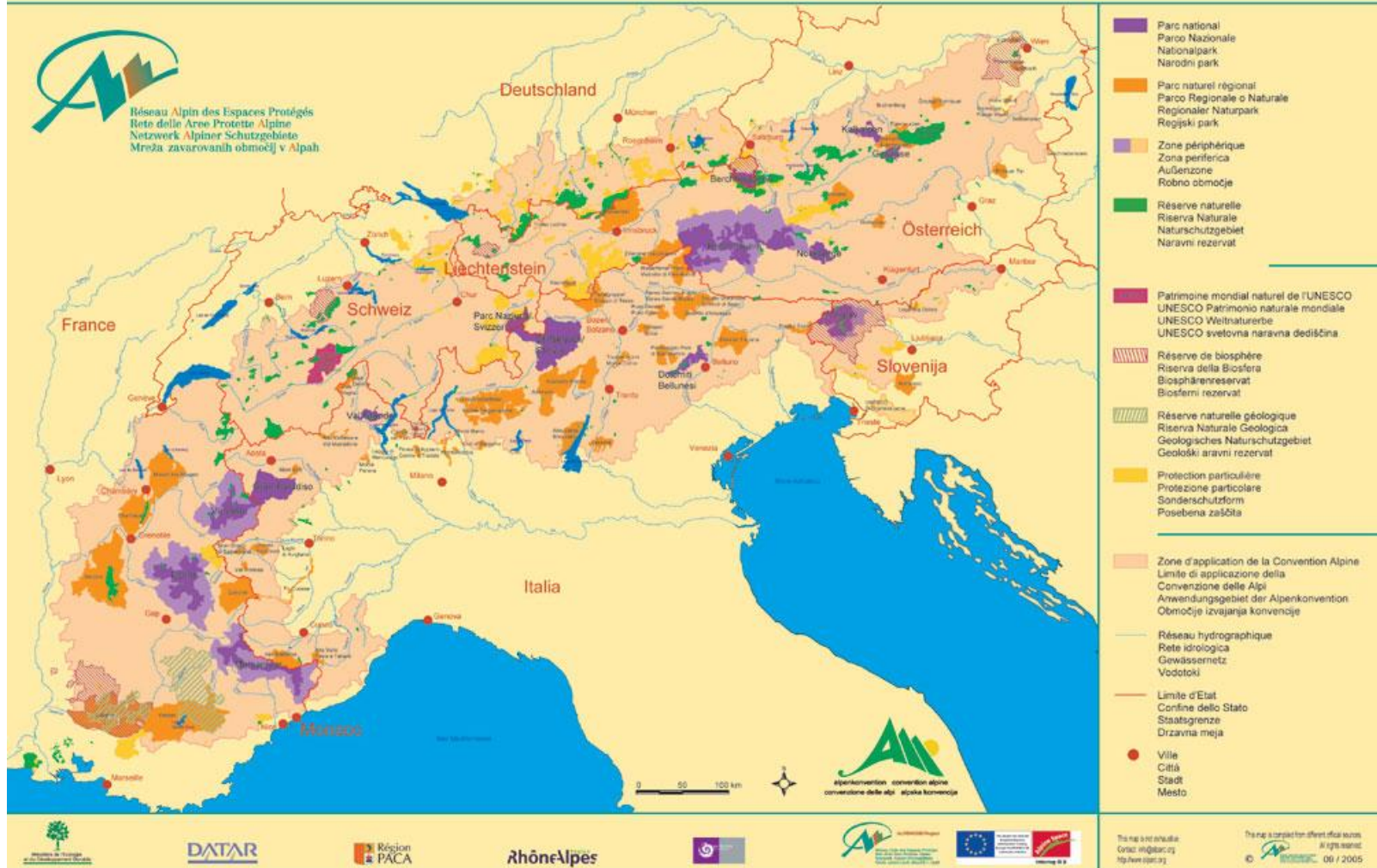
Das Ständige Sekretariat für die
Gemeinden

Réseau **A**lpin des Espaces Protégés
Rete delle Aree Protette **A**lpine
Netzwerk **A**lpiner Schutzgebiete
Mreža zavarovanih območij v **A**lpah

Espaces protégés alpins de grande taille (> 100 ha) - Aree protette alpine di grande superficie (> 100 ha)
Großflächige Schutzgebiete der Alpen (> 100 ha) - Zavarovana območja z veliko površino v Alpah (> 100 ha)

Regiony górskie

zawsze stanowiły obszar wyraźnie odróżniający się od pozostałych regionów Polski, zarówno z racji swej odrębności geograficznej lub tożsamości kulturowej jak też odmiennych warunków życia i sposobów gospodarowania w górach.

Jednak do tej pory nie sformułowano w Polsce strategii lub założeń specjalnej polityki regionalnej uwzględniającej specyfikę regionów górskich co postulowali wojewodowie i marszałkowie sejmików z sześciu województw którzy w 1993 r. przyjęli i przedłożyli władzom centralnym tzw. "Memoriał Górski".

Uchwała Nr 4 Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1985 r. w sprawie aktywizacji gospodarczej i społecznej oraz rozwoju rolnictwa na terenach górskich i górzystych

II

UCHWAŁA Nr 4 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 stycznia 1985 r.

W sprawie aktywizacji gospodarczej i społecznej oraz rozwoju rolnictwa na terenach górskich i górzystych.

W celu zapewnienia aktywizacji gospodarczej i społecznej oraz rozwoju rolnictwa na terenach górskich i górzystych — w nawiązaniu do uchwały Wspólnego Plenarnego Posiedzenia Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Naczelnego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, w związku z

- 10) budownictwa mieszkaniowego,
- 11) dróg lokalnych (wojewódzkich i gminnych),
- 12) usług bytowych,
- 13) placówek handlowych prowadzących zaopatrzenie ludności w środki konsumpcji,
- 14) zaopatrzenia gospodarstw domowych w gaz,

została **uchylona w 1991 r.**

Uchwała Sejmu RP z dnia 6 lutego 1997 r. w sprawie zrównoważonego rozwoju terenów górskich i górzystych

75

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 6 lutego 1997 r.

w sprawie zrównoważonego rozwoju terenów górskich i górzystych.

Tereny górskie i górzyste stanowią szczególnie specyficzny obszar terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — pod względem geograficznym, gospodarczym i społecznym. Ukształtowanie, klimat, a także dziedzictwo walorów naturalnych i kulturowych na tych terenach wymagają realizacji specyficznej polityki w dziedzinie rozwoju, zagospodarowania i ochrony. Polityka górska w oparciu o ideę solidarności narodowej tworzyć powinna warunki dla samorządu lokalnego poprzez rozwiązania prawne umożliwiające optymalne wykorzystanie własnych możliwości. Działania te wspiera także państwo poprzez preferencyjną politykę podatkową i kredytową.

Ochrona kultury, modernizacja rolnictwa górskiego, budowa infrastruktury ekologicznej, turystycznej i uzdrowiskowej stanowi główne kierunki działania Rządu. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do Rządu o opracowanie w terminie do 30 czerwca 1997 r. programu działań zmierzającego do aktywizacji społeczno-gospodarczej terenów górskich i górzystych, uwzględniając przy tym walory naturalnego środowiska i poszanowanie dla prawa własności.

Marszałek Sejmu: w z. A. *Małachowski*

została **uchylona** w tym samym 1997 r.

Uchwalona przez Sejm RP w dniu 6 września 2001 r. Ustawa o rozwoju społeczno-gospodarczym regionów górskich

USTAWA
z dnia 6 września 2001 r.
o rozwoju społeczno-gospodarczym regionów górskich

Art. 1.

Ustawa określa ogólne warunki i zasady wspomagania aktywizacji i zrównoważonego rozwoju regionów górskich oraz udzielania pomocy rolnikom, samorządom lokalnym, organizacjom pozarządowym i placówkom naukowo-badawczym, umożliwiając optymalne wykorzystanie możliwości rozwojowych, przy zachowaniu i ochronie środowiska naturalnego.

nie weszła w życie z uwagi na odmowę jej podpisania („zawetowanie”) przez Prezydenta RP.

Większość obowiązujących w RP aktów prawnych wymieniających w tytule „góry” odnosi się do terenów narciarskich, warunków ich oświetlenia, oznaczania stopni trudności narciarskich tras zjazdowych, lub bezpieczeństwa osób przebywających w górach odpowiadając na potrzeby turystów sezonowo odwiedzających góry, a w znacznie mniejszym stopniu uwzględniając potrzeby ich mieszkańców.

Jedynym aktualnie obowiązującym w Polsce aktem prawnym w sposób kompleksowy odnoszącym się do różnych aspektów ochrony i rozwoju regionu górskiego jest dotycząca ochrony i zrównoważonego rozwoju Karpat

Konwencja Karpacka.

CARPATHIAN CONVENTION

Konwencja Karpacka

jest drugim na świecie (po Konwencji Alpejskiej) porozumieniem dotyczącym pojedynczego regionu górskiego ustanowionym na zasadach traktatowych prawa międzynarodowego.

Celem Konwencji Karpackiej jest współpraca Stron na rzecz **ochrony i zrównoważonego rozwoju regionu Karpat** w celu poprawy jakości życia, wzmocnienia miejscowej gospodarki i społeczności lokalnych oraz zachowania walorów przyrodniczych i dziedzictwa kulturowego.

Konwencja zobowiązuje Strony do podjęcia działań i współpracy w następujących **dziedzinach**:

- zintegrowane podejście do gospodarowania zasobami ziemi
- ochrona i zrównoważone użytkowanie różnorodności biologicznej i krajobrazowej
- planowanie przestrzenne
- zrównoważone i zintegrowane zarządzanie wodami dorzeczy
- zrównoważone rolnictwo i leśnictwo

- zrównoważony transport i infrastruktura
- zrównoważona turystyka
- przemysł i energia
- dziedzictwo kulturowe i wiedza ludowa
- system ocen oddziaływania na środowisko i informowania o stanie środowiska, monitoring oraz wczesne ostrzeganie
- podnoszenie świadomości, edukacja i udział społeczeństwa.

Stronami Konwencji Karpackiej są
Czechy, Polska, Rumunia, Serbia, Słowacja,
Ukraina i Węgry.

Jak dotychczas stroną Konwencji Karpackiej
nie stała się Unia Europejska
(będąca stroną Konwencji Alpejskiej).

„Konwencja Karpacka” - **Ramowa Konwencja
o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat**

została przyjęta dnia 22 maja 2003 r. w Kijowie
ratyfikowana przez RP dnia 27 lutego 2006 r.

weszła w życie dla Polski od 19 czerwca 2006 r.

Dz.U. 2007 Nr 96 poz. 634

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 27 lutego 2006 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *K. Marcinkiewicz*

635

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 marca 2007 r.

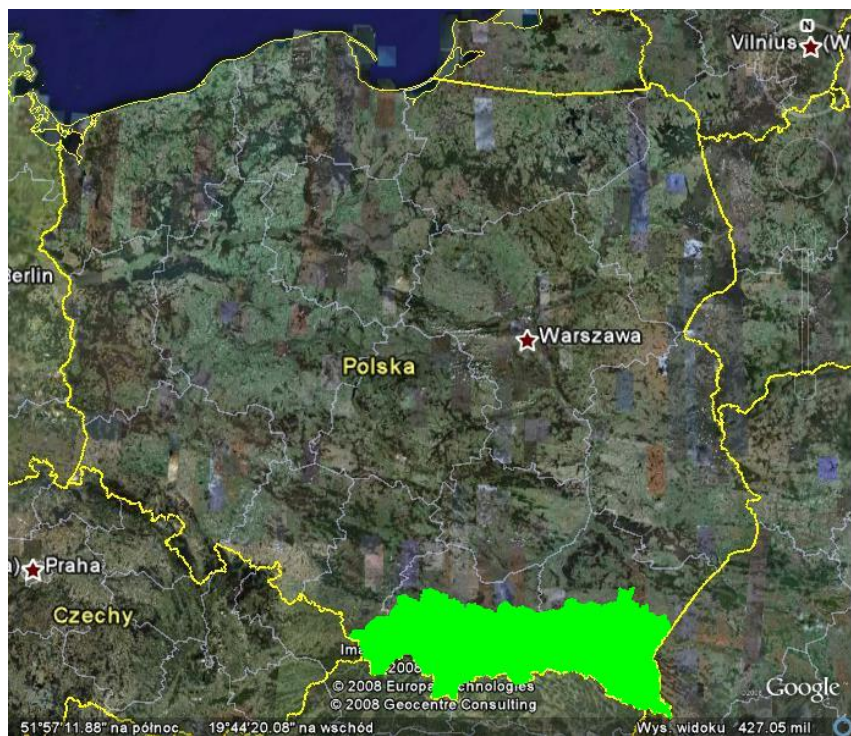
w sprawie mocy obowiązującej Ramowej Konwencji o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat, sporządzonej w Kijowie dnia 22 maja 2003 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 27 lutego 2006 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował Ramową Konwencję o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat, sporządzoną w Kijowie dnia 22 maja 2003 r.

Wspólnoty Europejskiej odnoszącymi się do wyznaczenia alpejskiego regionu biogeograficznego, w oparciu o dyrektywę Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Dlatego też termin „Region Karpac-

Ramowa „Konwencja Karpacka”

stosuje się w Polsce do obszaru 18 612.48 km²
(6 % powierzchni kraju) w **200 gminach województw
Małopolskiego, Podkarpackiego i Śląskiego.**

Konwencję Karpacką
obsługuje Sekretariat
działający w biurze
Programu NZ ds.
Środowiska w Wiedniu:

UNEP Vienna – SCC
(*Secretariat of the
Carpathian Convention*)

stale współpracujący
z Centrum

UNEP/GRID-Warszawa

Art. 13.2 Konwencji:

„Strony będą prowadziły politykę gwarantującą udział społeczeństwa w procesie podejmowania decyzji dotyczących ochrony i zrównoważonego rozwoju Karpat oraz wdrażania niniejszej Konwencji.”

Pytanie:

Czy potrafimy wykorzystać Konwencję Karpacką jako **instrument na rzecz zrównoważonego rozwoju naszych gmin, powiatów i województw** równie dobrze jak samorządy z krajów alpejskich, w ramach wdrażania Konwencji Alpejskiej ?

Konwencja Karpacka
(tak samo jak Konwencja Alpejska)
jest “konwencją **ramową**”
określającą ogólne cele, zasady współpracy
i obowiązki Stron.

Wdrażanie konwencji ramowej
wymaga przyjęcia **tematycznych Protokołów**
określających szczegółowe zobowiązania
Stron w poszczególnych dziedzinach.
Protokoły tematyczne są wiążącymi aktami
prawa międzynarodowego
– **umowami międzynarodowymi**
ratyfikowanymi przez Strony.

Na drugim spotkaniu Konferencji Stron (COP2)
w 2008 r. w Bukareszcie

przyjęto pierwszy protokół tematyczny
do Ramowej Konwencji Karpackiej:

**Protokół o ochronie i zrównoważonym
użytkowaniu różnorodności biologicznej
i krajobrazowej.**

Protokoł o ochronie i zrównoważonym użytkowaniu różnorodności biologicznej i krajobrazowej

(Dz.U. 2010 Nr 90 poz. 591)

wszedł w życie dla Polski dnia 28 kwietnia 2010 r.

592

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 kwietnia 2010 r.

w sprawie mocy obowiązującej Protokołu o ochronie i zrównoważonym użytkowaniu różnorodności biologicznej i krajobrazowej do Ramowej Konwencji o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat, sporządzonej w Kijowie dnia 22 maja 2003 r., sporządzonego w Bukareszcie dnia 19 czerwca 2008 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 9 grudnia 2009 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował Protokół sporządzony w Bukareszcie dnia 19 czerwca 2008 r. o ochronie i zrównoważonym użytkowaniu różnorodności biologicznej i krajobrazowej do Ramowej Konwencji o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat, sporządzonej w Kijowie dnia 22 maja 2003 r.

Zgodnie z artykułem 30 ustęp 3 protokołu wchodzi on w życie w stosunku do wszystkich stron, również w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, dnia 28 kwietnia 2010 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stają się stronami powyższego protokołu:

Republika Czeska

Ukraina

Republika Węgierska

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Borkowski*

Podczas trzeciego spotkania Konferencji Stron (COP3) w maju 2011 r. w Bratysławie przyjęto kolejne dwa protokoły tematyczne:

- **Protokół o zrównoważonej gospodarce leśnej**
- **Protokół o zrównoważonej turystyce**

Protokół o zrównoważonej turystyce do Ramowej Konwencji Karpackiej wszedł w życie dla Polski dnia 29 kwietnia 2013. (Dz.U. 2013 poz. 682)

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 14 czerwca 2013 r.

Poz. 683

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 maja 2013 r.

w sprawie związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem o zrównoważonej turystyce do Ramowej Konwencji o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat, sporządzonym w Bratysławie dnia 27 maja 2011 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.¹⁾) Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej dnia 19 września 2012 r. udzieliła zgody na związanie Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem o zrównoważonej turystyce do Ramowej Konwencji o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat²⁾.

Powyższy protokół został sporządzony w Bratysławie dnia 27 maja 2011 r.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 protokołu, w związku z art. 21 ust. 3 Ramowej Konwencji o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat, protokół wszedł w życie dnia 29 kwietnia 2013 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że protokół wszedł w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Czeskiej, Republiki Słowackiej oraz Węgier.

Minister Spraw Zagranicznych: *R. Sikorski*

Podczas czwartego spotkania Konferencji Stron (COP4)
we wrześniu 2014 r. w Mikulovie (Republika Czeska)

przyjęło czwarty protokół tematyczny
do Konwencji Karpackiej:

Protokół o zrównoważonym transporcie.

Zgodnie z art. 91 ust. 1. Konstytucji RP

Ratyfikowana umowa międzynarodowa po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej **stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana**, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy.

zatem wejście w życie **Ramowej Konwencji Karpackiej lub jej Protokołów tematycznych**

oznacza, że stają się one elementem krajowego porządku prawnego w R.P.

i są bezpośrednio stosowane.

Dla wdrażania postanowień protokołu konieczne jest uzgodnienie przez Strony Konwencji odpowiedniej wspólnej międzynarodowej strategii **Strategicznego Planu Działań** (*SAP – Strategic Action Plan*).

Strategiczny Plan Działań (SAP)

nie ma charakteru wiążącego aktu prawnego
a jego realizacja zależna jest przede wszystkim
od dostępnych środków finansowych.

Przyjęcie SAP ma **ułatwić pozyskanie środków
na wdrażanie Protokołu ze środków budżetowych
oraz zewnętrznych źródeł finansowania
(np. z UE).**

Trzecie Spotkanie Konferencji Stron Konwencji (COP3) w maju 2011 r. w Bratysławie.

przyjęło Strategiczny Plan Działań na rzecz realizacji pierwszego protokołu tematycznego („Protokołu o bioróżnorodności”)

Third Meeting of the Conference of the Parties to the
Framework Convention on the Protection and Sustainable
Development of the Carpathians

UNEP/CC/COP3/DOC7
Original: English

STRATEGIC ACTION PLAN

**FOR THE IMPLEMENTATION OF THE PROTOCOL ON
CONSERVATION AND SUSTAINABLE USE OF
BIOLOGICAL AND LANDSCAPE DIVERSITY
(BUCHAREST, 2008)**

**TO THE FRAMEWORK CONVENTION
ON THE PROTECTION AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE
CARPATHIANS
(KYIV, 2003)**

Strategiczny Plan Działań przewiduje:

- działania, które winny być zrealizowane we współpracy wszystkich Stron Protokołu
- **działania, które muszą zostać podjęte przez każdą ze Stron na swoim terytorium,** by wspólne działania w skali regionu karpackiego były możliwe i skuteczne.

Wspólny dla siedmiu Stron **Strategiczny Plan Działań**

nie może uwzględniać:

- różnego stopnia zaawansowania poszczególnych państw w danej dziedzinie;
- różnic pomiędzy stosowanymi w poszczególnych państwach „karpackich” rozwiązaniami prawnymi i organizacyjnymi;
- potrzeb i priorytetów poszczególnych Stron;
- różnic w możliwości finansowania działań i pozyskania współfinansowania UE (*Serbia, Ukraina*).

Dlatego w interesie każdej ze Stron Protokołu
leży opracowanie własnego **krajowego planu
działań (KPD)**
na rzecz wdrożenia Protokołu
oraz zatwierdzenie KPD przez właściwy
organ centralnej administracji rządowej.

§ KONWENCJA RAMOWA

§ Protokół tematyczny

Strategiczny plan działań / strategia dla całych Karpat

Krajowe / **regionalne** plany działań / **strategie**

Krajowy Plan Działań

do opracowania którego przystąpiliśmy w ramach projektu „Karpaty Łączą”
ma ułatwić wdrażanie w polskiej części Karpat „Protokołu o bioróżnorodności”
do Konwencji Karpackiej.

Działania przewidziane do realizacji w poszczególnych Stronach Protokołu są przede wszystkim zadaniami nadzorowanych przez Ministra Środowiska organów administracji rządowej (np. GDOŚ), jednostek organizacyjnych (np. Lasy Państwowe, parki narodowe) oraz instytutów badawczych.

Tym niemniej
zachowanie wartości środowiska przyrodniczego
oraz kształtowanie i utrzymanie ładu
przestrzennego są celami uwzględnianymi
w **strategii rozwoju województwa**
oraz **zadaniami publicznymi / własnymi jednostek**
samorządu terytorialnego szczebla
wojewódzkiego, powiatowego i gminnego.
które powinny być włączone w opracowanie
i realizację Krajowego Planu Działań.

Bez udziału samorządów

nie jest możliwe osiągnięcie celów Protokołu, np. zapewnienie ciągłości i wzajemnej spójności pomiędzy naturalnymi i półnaturalnymi siedliskami oraz tworzenie sieci ekologicznej w Karpatach (Art. 9)

wzmacnianie ochrony i zrównoważonego gospodarowania na terenach położonych **poza obszarami chronionymi** (Art. 15).

Dlatego jednostki samorządu terytorialnego powinny być włączone w opracowanie i realizację Krajowego Planu Działań na tych samych zasadach co organy, jednostki organizacyjne i instytucje podległe Ministrowi Środowiska.

Krajowy Plan Działań

ma ułatwiać koordynację działań i współpracę organów, jednostek samorządu terytorialnego, instytucji naukowych i innych podmiotów działających na rzecz ochrony przyrody i krajobrazu polskich Karpat.

Krajowy Plan Działań

zatwierdzony przez Ministra Środowiska

ma stanowić dodatkowy argument ułatwiający

pozyskiwanie środków finansowych na realizację
zapisanych w nim działań,

ze źródeł krajowych oraz zewnętrznych źródeł
finansowania (m.in. w ramach nowej perspektywy
finansowej UE 2014-2020).

„Proces KPD”

Karpacka Grupa Robocza ds. Różnorodności Biologicznej i Krajobrazowej

Przedstawiciele MŚ, RDOŚ, RDLP, parków narodowych i krajobrazowych,

Urzędów Marszałkowskich i Wojewódzkich, jednostek naukowych, inne...

Spotkania Grupy: Kluszkowce (X.2014), Nowy Sącz (III.2015),(XI.2015)

Prace eksperckie

Konsultacje:

- Ministerstwo Środowiska
- **samorządy lokalne w polskiej części Karpat**

Przedłożenie projektu KPD do zatwierdzenia przez ministra właściwego ds. środowiska (do końca 2015)

Publikacja, upowszechnienie KPD

KONSULTACJE projektu KPD

Forum Gmin Karpackich

Plik z aktualną wersją roboczą projektu KPD na portalu **Informatorium Karpackie**:

www.konwencjakarpacka.pl

Eksperti /

Wspólnie dla Karpat /

Konsultacje i ankiety /

Krajowy Plan Działań - Konsultacje

▲ Karpaty łączą: ekspertów, społeczności lokalne, miłośników regionu ▲ Strona projektu KARPATY ŁĄCZA

Login

.....

Zapomniałem hasła

Zarejestruj się

AKTUALNOŚCI | KRAJOWY PLAN DZIAŁAŃ | KRAJOWE GRUPY ROBOCZE | KONSULTACJE I ANKIETY |

Jesteś tutaj: [Karpaty łączą ekspertów](#) ▶ [Wspólnie dla Karpat](#) ▶ [Konsultacje i ankiety](#) ▶ [Krajowy Plan Działania](#)

O KONSULTACJACH I ANKIETACH

KONSULTACJE KODEKSU

METADANE DLA KARPACKICH DANYCH

KRAJOWY PLAN DZIAŁAŃ - KONSULTACJE

projektu KPD

KATALOG METADANYCH

KONSULTACJE PROJEKTU KPD

WPROWADZENIE

Nadrzędnym celem niniejszego Krajowego Planu Działania jest zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej i krajobrazowej polskiej części Karpat. Cele strategiczne obejmują między innymi zachowanie, ochronę, odtwarzanie i zrównoważone użytkowanie gatunków oraz siedlisk przyrodniczych, ochronę krajobrazu, zapewnienie ciągłości i łączności siedlisk oraz uzupełnianie sieci ekologicznej w Karpatach.

Działania na rzecz ochrony i zrównoważonego gospodarowania naturalnymi zasobami Karpat nie mogą być skutecznie podejmowane przez pojedynczy kraj, wymagają współpracy międzynarodowej w skali całego regionu, a zwłaszcza współpracy transgranicznej, zapewniającej większą skuteczność w osiągnięciu spójności ekologicznej.

Gotowość do współpracy międzynarodowej na rzecz ochrony przyrody i zrównoważonego rozwoju regionu Karpat została potwierdzona przez przyjęcie przez siedem państw Europy środkowej i wschodniej w Kijowie w 2003 r. Ramowej Konwencji o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat (tzw. „Konwencji Karpackiej”), będącej drugim na świecie (po Konwencji o ochronie Alp, czyli „Konwencji Alpejskiej”) porozumieniem dotyczącym pojedynczego regionu górskiego, ustanowionym na zasadach traktatowych prawa międzynarodowego. Celem Konwencji Karpackiej jest poprawa jakości życia, wzmocnienie miejscowej gospodarki i społeczności lokalnych oraz zachowanie walorów przyrodniczych i dziedzictwa kulturowego Karpat.

PRZYŁĄCZ SIĘ!

- 03.10.2015 - 05.10.2015
Mediacje środowiskowe dla ochrony naturalnego i krajobrazowego dziedzictwa Karpat
- 22.10.2015 - 24.10.2015
Mediacje środowiskowe dla ochrony naturalnego i krajobrazowego dziedzictwa Karpat
- 29.10.2015 - 31.10.2015
Mediacje środowiskowe dla ochrony naturalnego i krajobrazowego dziedzictwa Karpat

[zobacz wszystkie](#) ▶

KONSULTACJE projektu KPD

Uwagi i komentarze:

- 1) Na Informatorium Karpackim – pole „Dodaj opinię” (uwagi ogólne/przekrojowe)

i/lub

- 2) Po pobraniu pliku z Informatorium
 - edycja w trybie rejestracji/śledzenia zmian;
 - odesłanie e-pocztą na adres: piotr@gridw.pl

30 października 2015 (?)

Dziękuję za uwagę.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY PRZEZ SZWAJCARIĘ W RAMACH SZWAJCARSKIEGO PROGRAMU WSPÓŁPRACY Z NOWYMI KRAJAMI CZŁONKOWSKIMI UNII EUROPEJSKIEJ

Sekretariat projektu:
Centrum UNEP/GRID-Warszawa
Ul. Sobieszyńska 8; 00-764 Warszawa
Tel.: 22 840 66 64; e-mail: sekretariat@karpatylacza.pl

Lider projektu

Partnerzy

